

# KOBEREC



Jedného dňa sa Pat rozhodol, že si vo svojej izbe poriadne poupratuje. Nedá sa povedať, že by tam mal neporiadok. To nie, ale dostal chuť všetko oprášiť, naleštiť a nablýskať. Ako bol vo švungu, leštil aj jablká. Znovu a znovu prechádzal handrou po už niekoľkokrát naleštenej knižnici, stolčeku s vázou a z obrusu zmetal neviditeľné omrvinky. Nakoniec vytiahol lux, čiže vysávač, aby vyluxoval, teda vysal koberec. Presnejšie povedané, koberec nie, len nečistoty, ktoré na ňom ulpeli.

Pat starostlivo nasadil na vysávač hadicu a zapol ho. Vysávač však nevysával, ale fúkal. Fúkal ako vánok, potom sa zmenil vo víchor, ktorý Patovi nadvihol baretku. Keď Pat namieril vysávač, teraz skôr vejačku, na záclony, rozvlnili sa v divokom tempe nečujného čardáša. A zvuk neznel íííííí ako pri vysávaní, ale fíííííí.

To je jasné, že keď ide vzduch z vysávača von, špinu ním nevysajete.

„Niekde musí byť chyba,“ pomyslel si Pat. Vytiahol z vysávača hadicu, otočil ju, ale zase len fíííííí miesto íííííí.

„To som blázon,“ vyhlásil Pat bezradne. Potom vzal metlu a niekoľkokrát udrel násadou do stropu – to bolo dohovorené znamenie pre Mata, niečo ako SOS. Ešteže býva o poschodie vyššie a všetkému rozumie.

Náruživý čitateľ Mat si práve čítal. Keď ale začul dohovorené znamenie, odložil knižku a zbehol k priateľovi v núdzi.

„Čo sa deje?“

„Hnevá ma vysávač. Namiesto toho aby vysával, fúka.“ Pat mu názorne predviedol záclony, ktoré sa v prúde vzduchu vlnia ako v čardáši.

„Máš to naopak,“ vyhlásil Mat. Vytiahol hadicu z vysávača, otočil ju a... záclony opäť tancujú.



